

► Indy uit Kampen op haar plek in speciaal onderwijs

► **Indy Reemers:** „Ik zie nu al uit naar het eindfeest, vorig jaar hebben we met de klas pizza's gebakken op school.” FOTO FREDDY SCHINKEL

„Ze luisteren naar me. Ik krijg hier nooit het gevoel dat ik te veel vraag.” Indy Reemers uit Kampen verruilde drie jaar geleden het regulier onderwijs voor het speciaal voortgezet onderwijs en is daar helemaal op haar plek. „Als ik dit niet had gedaan, was ik nu verdrietig en ongelukkig geweest.”

Inge Blankvoort
Kampen

Het speciaal onderwijs in Kampen viert dezer dagen het 75-jarig bestaan met met een feestje voor leerlingen en medewerkers. In 1947 richtten protestants-christelijke scholen uit Kampen, IJsselmuiden en Genemuiden een stichting op voor speciaal onderwijs. Het eerste schoolgebouw stond aan de Burgwal, nu huist het speciaal onderwijs in twee gebouwen buiten het centrum van Kampen: het Prisma voor speciaal basisonderwijs en de Spanker voor voortgezet speciaal onderwijs.

Wat betekent het speciaal onderwijs voor een leerling, een ouder, een leerkracht en een lid van het managementteam?

Indy Reemers (15)
LEERLING DE SPANKER

„Ze luisteren hier naar je. Ze begrijpen me beter en zijn er voor mij als ik ergens mee zit. Soms vind ik iets moeilijk, met rekenen bijvoorbeeld, dan leggen ze gewoon nog een keer uit. Ik heb nooit het gevoel dat ik te veel vraag.”

„Drie jaar geleden ging ik nog naar een gewone basisschool. Van groep 7 ben ik naar de Spanker gegaan, voor speciaal voortgezet onderwijs. Ik ben hier echt op mijn plek. Ik doe allerlei dingen waar ik blij van word. Ik zie nu al uit naar het eindfeest, vorig jaar hebben we met de klas pizza's gebakken op school. Ik heb hier vrienden en vriendinnen, we doen samen allemaal leuke dingen elkaar. Met elkaar afspreken, lekker chillen, dat vind ik nog het leukst.”

„In mijn klas zitten nu dertien leerlingen. Ik hou van tekenen en skateboarden. Skateboarden is wel een beetje lastig nu omdat ik last heb van mijn schouder. Wat ik later worden wil, weet ik nog niet. Wat ik wel weet, is dat ik blij word van deze

‘Ik heb nooit het gevoel dat ik te veel vraag’

school. Ik denk dat ik verdrietig en ongelukkig zou zijn als ik niet op zo'n school als de Spanker had gezeten. Daarom is het belangrijk dat zo'n school als de Spanker er is. Voor mij en al die kinderen die hier wel begrepen worden.”

Wilke Bergsma
OUDER MET DRIE
PLEEGKINDEREN BIJ
PRISMA

„Mijn bijzondere pleegkinderen lever ik elke dag af bij het Prisma en dat bevalt me goed. Ze mogen hier zijn wie ze zijn. Als het een dag niet zo goed gaat, is er de volgende dag altijd een nieuwe start. Ze worden gezien, krijgen de aandacht die ze nodig hebben. Er staan altijd wel twee mensen op een groep. Als mijn oudste gedragsmatig in de problemen komt, is er altijd iemand die hem daaruit haalt of een ander taakje geeft.”

„De juf kijkt hier niet op als er iets gek gebeurt. In het reguliere basisonderwijs worden problemen van een kind niet altijd begrepen. Juffen snappen het niet, ouders snappen het niet en andere kinderen snappen het niet. Bij het Prisma valt niemand op. Alles loopt hier door elkaar heen. Iedereen heeft wel wat, anders zaten ze hier niet.”

„Zelf heb ik als groepsleerkracht in het onderwijs gewerkt, maar daar ben ik mee gestopt. Ik wil er zijn voor de kinderen: drie eigen kinderen en vier pleegkinderen. Drie pleegkinderen gaan naar het speciaal onder-

wijs. De oudste heeft een gedragsstoornis, de jongste twee hebben een ontwikkelingsachterstand. Alle drie hebben hechtingsproblemen. Wat ik zo mooi vind: als er gedragsmatig iets mis gaat bij Prisma, is het kind daar niet minder om, alleen het gedrag is niet goed.”

„Vooral het gedrag van de oudste is pittig en ingewikkeld. Hij hoeft nu minder op zijn tenen te lopen dan in het reguliere onderwijs. Leren doet hij in de praktijk, niet uit het boekje, ingestoken op het leven zoals het loopt. En dat is heel fijn, voor hem en voor alle kinderen die hier komen.”

Siska van Vilsteren
LEERKRACHT PRISMA

Lammy Koers
LID VAN HET MANAGEMENT-
TEAM SPANKER

Siska: „Kinderen met een specifieke ondersteuning en onderwijsbehoefte helpen tot ontwikkeling komen, in de breedste zin van het woord. Dat is wat ik graag wil. Dat ze gelukkig zijn op sociaal-emotioneel gebied. Dat ze er mogen zijn, van waarde zijn en dat gevoel ook hebben. En dat ze op didactisch gebied ook verder kunnen komen.”

„Binnen het speciaal onderwijs kunnen we deze kinderen meer bieden. Kleine groepen, extra handen, meer ondersteuning en meer moge-

lijkheden. Kinderen komen vaak binnen met faalangst. Ze zijn te lang op de basisschool gebleven waar iedereen zijn beste heeft gedaan om ze daar te kunnen houden. Maar ze geloven niet meer in zichzelf en laten allerlei gedragsproblemen zien. Via ontdekkingsgericht leren en ervaringsgericht onderwijs kunnen ze ervaren: ik kan wat, ik heb ook een talent. Bij ons mag je fouten maken. Van fouten kun je leren. Ik wil graag dat ze ervaren dat ze geholpen worden. Waardig, veilig, gezien en begrepen. Elk op zijn eigen niveau, met allerlei niveaus in één klas. Want kinderen leren van elkaar en verschil verbindt.”

Lammy: „Na het Prisma komen de leerlingen naar de Spanker, met verschillende leerroutes bij de verwachte uitstroom. Gaan ze naar dagbesteding? Naar beschut werk? Of naar het reguliere bedrijfsleven? Dat betekent maatwerk vanuit de praktijkvakken: wat heb je nodig om naar een baan te gaan? En ook: wie wil je zijn, waar sta je straks in de maatschappij. Wonen, werken, wereld en daarin waardevol zijn. Daar zetten we op in.”

„Of ik een specifiek kind zie waarvoor ik dit werk doe? Ik heb juist meerdere kinderen op mijn netvlies. Kinderen die binnenkomen zonder te weten wie ze zijn, die niet zonder toe weten zich moeten weten, wat ze nog kunnen leren of beseffen wat hun mogelijkheden zijn. Gaandeweg zie je ze groeien in een omgeving waar ze niet alles tegelijk hoeven te doen, maar in stukjes, in een beschutte omgeving. En dat werkt.”

Ik doe allerlei dingen waar ik blij van word

– Indy Reemers, leerling van de Spanker